

V údolí jak malovaném
Parní vlak se prohání
Pastvinami lemované
Děšť už májem zavání

Jara květů, stromy pučí,
lidé si přejí tu žít
Vyšší moc však doporučí,
údolí zatopit

Kdo má právo Hamry zalít
Po staletí byla tu souš
Oči nám nechají zkalit
Pro tu nesmyslnou spoušť

Zbyla bezmoc, osudy smutné,
domluvou tak divně scestnou
Krásy města podsunuté,
hyenou tak křivě čestnou

Proudy z hor se valící,
domy mizí pod vodou
Kostel v stráni stojící
bude navždy chátrat chudobou

Magdón káže v rakvi černé,
pojďme vyzvat bolest k tanci.
Až oblohy ubrečené,
budou se modlit
za vaši Šanci